

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

KRYŽIAUS KELIAS

Mūsų bažnyčioje kiekvieną Gavėnios penktadienį apmąstomas Kryžiaus kelias po vakaro šv. Mišių.

GRAUDŪS VERKSMAI

Gavėnios antradieniais, trečiadieniais, ketvirtadieniais **17.40 val.** bažnyčioje bus giedami gaudūs verksmi.

ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

Kviečiame kiekvieną atrasti laiko per savaitę pabūti su Jėzumi Švč. Sakramente. Adoracija vyksta Kankinių koplyčioje:

I-V - 16:00-17:30 val. ir VI - 11:00-17:30 val.

PSALMIŲ SKAITYMAS

Gavėnios penktadieniais šv. Klaros seserys (Mėguvos g.34) kviečia visus norinčius skaityti Psalmes. **Vasario 23 d. 17 val.** vyks Vakarinė malda ir po jos bus skaitomos Psalmės (kas turite atsineškite Psalmyną).

PARAPIJOS RAŠTINĖJE GALIMA ĮSIGYTI:

♦ Pašventintų tradicinių ir kitokių žvakių, žurnalą „Artuma“.

PALAIMINIMŲ VAKARAI

Kiekvieną pirmadienį, **18 val.**, Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai bažnyčioje vyksta Palaiminimų vakarai. Jų programoje: šv. Mišios, šlovinimas, mokymas, užtariamo malda ir bendrystė. Šv. Mišios tiesiogiai transliuojamos YouTube kanale „KretingosPranciškonai“. Kviečiame visus prie Gyvybės šaltinio!

LITURGINIAI SKAITINIAI

19 P — Kun 19, 1–2. 11–18 • Ps 19, 8. 9. 10. 15 • † Mt 25, 31–46

20 A — Iz 55, 10–11 • Ps 34, 4–5. 6–7. 16–17. 18–19 • † Mt 6, 7–15

21 T — Jon 3, 1–10 • Ps 51, 3–4. 12–13. 18–19 • † Lk 11, 29–32

22 K — Šv. PETRO, APAŠTALO, SOSTAS. 1 Pt 5, 1–4 • Ps 23, 1–3. 4. 5. 6 • † Mt 16, 13–19

23 P — Ez 18, 21–28 • Ps 130, 1–2. 3–4ab. 4c–6. 7–8 • † Mt 5, 20–26

24 Š — Jst 26, 16–19 • Ps 119, 1–2. 4–5. 7–8 • † Mt 5, 43–48

25 – II GAVĖNIOS SEKMADIENIS. Pr 22, 1–2. 9a. 10–13. 15–18 • Ps 116, 10. 15. 16–17. 18–19 •

Rom 8, 31b–34 • † Mk 9, 2–10

Tarnaujantys broliai

Parapijos klebonas Paulius Saulius Bytautas OFM • mob. tel.: 8 682 60227; El. p.: sauliusbytautas@yahoo.com

Vienuolyno gvardijonas Andrius Dobrovolskas OFM • mob. tel.: 8 698 44769

Parapijos vikaras Paulius Vaineikis OFM • mob. tel.: 8 682 67299

Parapijos vikaras Gediminas Numgaudis OFM • mob. tel.: 8 698 35096

Parapijos vikaras Kazimieras Kasparavičius OFM • mob. tel.: 8 668 36996

Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai parapija

į. k. 190769729 • sąsk. nr.: LT904010041800022330, Luminor bankas

Vilniaus g. 2, LT-97125 Kretinga • mob. tel: 8 686 30227 • el. paštas: kretingosparapija@gmail.com

www.kretingospranciskonai.lt

Parapijos raštinės darbo laikas:

antradienį – penktadienį: 9:00 – 13:00 ir 15:00 – 18:00 val. • šeštadienį – sekmadienį: 9:00 – 14:00 val.

Mažesniųjų Brolių Ordino Lietuvos Šv. Kazimiero Provincijos Kretingos Apreiškimo vienuolynas

į. k. 191153971 • sąsk. nr. LT 044010041800032317, Luminor bankas

Laikraštėlių galite skaityti apsilonkė parapijos internetinėje svetainėje

Laikraštėlių parengė Vilma Tamašauskienė

KELYJE

I GAVĖNIOS SEKMADIENIS
2024-02-18 NR.1275

Skaitinys iš Pradžios knygos (Pr 9, 8–15)

Dievas tarė Nojui ir su juo buvusiems sūnums: „Štai aš sudarau savo sandorą su jumis ir jūsų būsimais palikuonimis, su visais gyvūnais, esančiais su jumis, – paukščiais, galvijais ir visais su jumis buvusiais žemės gyvuliais, kurie tik išėjo iš arkos. Aš palaikeisiu savo sandorą su jumis: niekad daugiau visi marieji gyvūnai nebus tvano vandeniui išnaikinti, niekad daugiau nebus tvano žemei nuniokoti.“

Ir šis, – Dievas pridėjo, – bus ženklas, kurį aš doodu visiems amžiams, mano sandoros tarp manęs ir jūsų bei visų su jumis esančių gyvūnų. Savo lanką padėjau į debesis, ir jis bus ženklas sandoros tarp manęs ir žemės. Kai supūsiu viršum žemės debesis ir pasirodys debesyje mano lankas, aš atsiminsiu savo sandorą, kuri yra tarp manęs ir jūsų bei visų mariųjų gyvūnų, ir vandens niekad daugiau netaps tvanu visiems mariesiems sunaikinti.“

Atliepiamoji psalmė Ps 24 (25), 4–5ab. 6–7bc. 8–9 (P.: plg. 10)

P. Visi tavo, Viešpatie, takai yra tiesa ir meilė ištikimiejiems, kas tavo Sandoros laikos.

Parodyk, Viešpatie, man savo kelią, *

mokyk mane takais tavo eiti.

Vesk savo tiesa, tu mane mokyk, *

nes esi Dievas, Gelbėtojas mano. – P.

Viešpatie, neužmiršk gailestingumo †

ir ištikimosios savo meilės, – *

jie taip seni kaip laikas.

Savo ištikima meile dėl savojo gerumo, *

Viešpatie, mane atsimink! – P.

Viešpats yra teisingas ir geras, *

todėl jis klystantiems kelią parodo.

Veda kukliuosius takais teisingais *

ir moko juos savo kelio. – P.

Skaitinys iš šventojo apaštalo Petro pirmojo laiško (1 Pt 3, 18–22)

Mylimieji!

Kristus vieną kartą numirė už nuodėmes, teisingas už neteisiuosius, kad mus nuvestų pas Dievą, beje, kūnu numarintas, o Dvasia atgaivintas. Nužengęs žemyn, jis tąja Dvasia skelbė kalėjime esančioms dvasioms, kurios kadaise buvo neklusnios, kai Nojaus dienomis Dievo kantrybė laukė, bestatant arką, kuria nedaugelis, tai yra aštuoni asmenys, buvo išgelbėti vandeniui.

Ir jus dabar gelbsti tų dalykų vaizdinys – krikštas. Jis nėra nešvaraus kūno nuplovimas, bet Dievo maldavimas suteikti gryną sąžinę dėl Jėzaus Kristaus prisikėlimo; įžengęs į dangų, jis sėdi Dievo dešinėje, o jam yra pavaldūs angelai ir valdžios, ir galybės.

Posmelis prieš Evangeliją (Mt 4, 4b)

Žmogus gyvas ne vien duona, bet ir kiekvienu žodžiu, kuris išeina iš Dievo lūpų.

Iš šventosios Evangelijos pagal Morkų (Mk 1, 12–15)

Anuo metu Dvasia Jėzų paakino nukeliauti į dykumą. Jis praleido dykumoje keturiasdešimt dienų šėtono gundomas, buvo kartu su žvėrimis, ir angelai jam tarnavo.

Kai Jonas buvo suimtas, Jėzus sugrįžo į Galilėją ir ėmė skelbti Gerąją Dievo Naujieną: „Atėjo įvykdymo metas, Dievo Karalystė čia pat! Atsiverskite ir tikėkite Evangelija!“

Popiežius Pranciškus žinia 2024 m. Gavėnios proga Per dykumą Dievas veda mus į laisvę

Brangūs broliai ir seserys!

Kai mūsų Dievas apsireiškia, jis skelbia laisvę: „Aš esu Viešpats, tavo Dievas, kuris išvedžiau tave iš Egipto žemės, iš vergijos namų“ (Iš 20, 2). Taip prasideda Mozei ant Sinajaus kalno duotasis Dekalogas. Žmonės puikiai supranta, apie kokį egzodą Dievas kalba: vergovės patirtis vis dar įspausta jų kūne. Tauta dykumoje gauna Dešimt žodžių kaip kelią į laisvę. Mes juos vadiname „įsakymais“, pabrėždami stiprią meilę, kuria Dievas ugdo savo tautą. Tai iš tiesų galingas kvietimas į laisvę. Jis nesibaigia vienu įvykiu, nes bręsta kelionėje. Kaip Izraelis dykumoje vis dar nešiojasi savyje Egiptą – dažnai ilgėdamasis praeities ir mūrmėdamas prieš Dangų bei Možę, – taip ir šandien Dievo tauta savyje nešiojasi slegiančius pančius, kuriuos turi apsispręsti palikti. Tai suvokiame, kai netenkame vilties ir klaidžiojame per gyvenimą kaip po apleistą dykvietę, neturėdami bendrai siekiamo kelionės tikslo – Pažado žemės, į kurią galėtume veržtis. Gavėnia yra malonės metas, kai dykuma vėl tampa, kaip skelbia pranašas Ozėjas, pirmosios meilės vieta (plg. Oz 2, 16–17). *Dievas ugdo savo tautą, kad ji išeitų iš vergijos* ir patirtų perėjimą iš mirties į gyvenimą. Kaip jaunikis jis iš naujo patraukia mus prie savęs ir šnabžda meilės žodžius mūsų širdims.

Išėjimas iš vergijos į laisvę nėra abstrakti kelionė. Kad mūsų Gavėnia taip pat būtų konkreti, pirmas žingsnis yra noras *pamatyti tikrovę*. Kai degančiame krūme Viešpats patraukė Mozės dėmesį ir kalbėjo su juo, jis iš karto apsireiškė kaip Dievas, kuris mato ir, svarbiausia, klausosi: „Aš mačiau savo tautos kančią Egipte, girdėjau jų skundo šauksmus prieš savo engėjus. Iš tikrųjų aš gerai žinau, ką jie kenčia, nužengiau išgelbėti iš egiptiečių rankų ir nuvesti iš to krašto į gerą ir erdvų kraštą, į kraštą, tekantį pienu ir medumi“ (Iš 3, 7–8). Ir šandien daugybės engiamų brolių ir seserų šauksmas pasiekia dangų. Paklauskime savęs: ar jis pasiekia ir mus? Ar sukrečia mus? Ar sujaudina? Daugybė veiksnių tolia mus vienus nuo kitų ir neigia pirminę mus siejančią brolybę.

Lankydamasis Lampedūzoje uždaviau du klausimus kaip priešpriešą globaliai plintančiam abejingumui, ir šie klausimai tampa vis aktualesni: „Kur tu esi?“ (Pr 3, 9) ir „Kurgi tavo brolis?“ (Pr 4, 9). Gavėnios kelionė bus konkreti, jei, iš naujo įsiklausydami į šiuos du klausimus, pripažinsime, kad ir šandien tebesame faraono valdžioje. Jo viešpatavimas mus išsekina ir daro nejautrius. Toks plėtros modelis skaldo ir išplėšia iš mūsų ateitį. Užteršiama žemė, oras ir vanduo, negana to, užnuodijamos sielos. Nors Krikštu prasidėjo mūsų išlaisvinimas, tačiau mumyse išlieka nepaaiškintas vergijos ilgesys. Tai tarsi trauka prie pažįstamų dalykų teikiamo saugumo, ji kenkia mūsų laisvei.

Norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į reikšmingą Išėjimo knygos pasakojimo detalę: būtent Dievas mato, yra sujaudinamas ir išlaisvina, – Izraelis to neprašo. Faraonas užgesina net svajones, pavagia dangų, sudaro regimybę, kad šio pasaulio, kuriame trypiamas orumas ir paneigiami autentiški ryšiai, neįmanoma pakeisti. Jam pavyksta visa tai pajungti sau. Paklauskime savęs: ar trokštu naujo pasaulio? Ar esu pasirengęs at mesti kompromisus su senuoju pasauliu? Daugelio brolių vyskupų, taip pat daugybės taikos ir teisingumo labai besidarbuojančių žmonių liudijimas vis labiau įtikina mane, kad būtent vilties „deficitą“ reikia iškelti aikštėn. Tai kliūtis svajoti, nebylus

nebylus šauksmas, siekiantis dangų ir jaudinantis Dievo širdį. Tai primena nelaisvės ilgesį, paralyžiuojantį Izraelį dykumoje ir neleidžiantį judėti pirmyn. Išėjimas gali nutrūkti: kitaip neįmanoma paaiškinti, kodėl žmonija, pasiekusi visuotinės brolybės slenkstį, taip pat tokį mokslo, technikos, kultūros ir teisinės raidos lygį, kai galima visiems užtikrinti orumą, blaškosi nelygybės ir konfliktų tamsoje.

Dievas nėra nuvargęs nuo mūsų. Pasitikime Gavėnią kaip dvasiškai galingą laiką, kai Dievo žodis vėl kreipiasi į mus: „Aš esu Viešpats, tavo Dievas, kuris išvedžiau tave iš Egipto žemės, iš vergijos namų“ (Iš 20, 2). Tai *atsivertimo laikas, laisvės metas*. Pats Jėzus, tai kasmet prisimename pirmąjį Gavėnios sekmadienį, buvo Dvasios išvestas į dykumą, kad būtų išbandomas laisve. Keturiasdešimt dienų jis bus mūsų akivaizdoje ir su mumis: jis yra įsikūnijęs Sūnus. Kitaip nei faraonas, Dievas nori ne pavaldinių, bet sūnų ir dukterų. Dykuma yra erdvė, kurioje mūsų laisvė gali subrandinti asmeninį apsisprendimą nebegrįžti į vergiją. Per Gavėnią randame naujus teisingo sprendimo kriterijus ir bendruomenę, su kuria galime žengti pirmyn dar nepraeitu keliu.

Tai reiškia kovą: apie ją aiškiai byloja Išėjimo knyga ir Jėzaus gundymai dykumoje. Dievo balsui, sakančiam: „Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi“ (Mk 1, 11) ir „Neturėsi kitų dievų, tik tai mane“ (Iš 20, 3), prieštarauja prieš melagystės. Dar pavojingesni už faraoną yra stabai: juos galime laikyti jo balsu, skambančiu mumyse. Noras būti visagaliu, sulaukti visų pripažinimo, visiems viešpatuoti: kiekvienas žmogus jaučia šio melo pagundą. Tai senas būdas. Taip galime prisirišti prie pinigų, tam tikrų projektų, idėjų, tikslų, savo padėties, tradicijos, net prie kai kurių žmonių. Užuoat skatinę judėti į priekį, tie dalykai mus paralyžiuoja. Užuoat padėję susitikti, jie mus supriešina. Tačiau yra ir naujoji žmonija, mažutėlių ir nuolankių tauta, nepasidavusi melo vilionėms. Tarnaujantys stabams tampa panašūs į juos – nebylūs, akli, kurti ir nejudrūs (plg. Ps 114, 4), o dvasios vargdieniai yra atviri ir pasirengę: jie yra tyli gėrio galia, gydanti ir palaikanti pasaulį.

Atėjo laikas veikti, o Gavėnios metu *veikti taip pat reiškia sustoti*. Sustoti maldoje, priimti Dievo žodį, sustoti kaip samarietis *sužeisto brolio akivaizdoje*. Meilė Dievui ir meilė artimui yra viena meilė. Neturėti kitų dievų – tai sustoti Dievo akivaizdoje prie artimo, jo kūno. Todėl malda, išmalda ir pasninkas yra ne trys tarpusavyje nesusiję veiksmai, bet vienas atvirumo ir savęs išsižadėjimo judesys, kuriuo išmetame slegiančius stabus, atsikratome įkalinančių prisirišimų. Tada atrofuota ir izoliuota širdis atsigaus. Tad reikia sulėtinti tempą ir sustoti. Gavėnia mums padeda iš naujo atrasti kontempliatyviąją gyvenimo plotmę, kuri pažadins naują energiją. Dievo akivaizdoje tampame broliais ir seserimis, jautresniais vieni kitiems: vietoj grėsmių ir priešų randame bendrakerėivius. Tai yra Dievo svajonė, Pažado žemė, į kurią keliaujame palikę vergiją.

Sinodinė Bažnyčios forma, kurią pastaraisiais metais iš naujo atrandame ir puoselėjame, rodo, kad Gavėnia taip pat yra *bendruomeninių sprendimų laikas*, metas apsispręsti einant prieš srovę dėl mažų ir didelių dalykų, galinčių pakeisti atskirų žmonių ir jų aplinkos kasdienį gyvenimą: apsipirkimo įpročius, rūpinimąsi kūrinija, visuomenėje nematomų ar niekinamų žmonių įtraukimą. Kviečiu kiekvieną krikščionių bendruomenę tai daryti: pasiūlyti savo tikintiesiems momentų, leidžiančių permąstyti savo gyvenimo būdą; skirti laiko ir apsvarstyti savo buvimą toje vietovėje, taip pat savo indėlį į jos gerinimą. Vargas, jei krikščioniškoji atgaila būtų panaši į tą, kuri nuliūdino Jėzų. Jo žodžiai skirti ir mums: „Kai pasninkaujate, nebūkite paniurę kaip veidmainiai: jie perkreipia veidus, kad žmonės matytų juos pasninkaujant“ (Mt 6, 16). Verčiau tešvyti mūsų veidai džiaugsmu, tebūna juntamas laisvės kvapas, tesiskleidžia meilė, kuri visa daro nauja, pradedant nuo pačių mažiausių ir artimiausių dalykų. Tai gali vykti kiekvienoje krikščionių bendruomenėje.

Kokiu mastu ši Gavėnia taps atsivertimo laiku, tokiu sutrikusi žmonija patirs kūrybiškumo proveržį, *naujos vilties* blyksnį. Norėčiau pasakyti jums tai, ką praėjusią vasarą sakiau Lisabonoje susitikime su jaunuoliais: „leškokite ir imkitės rizikos. Šiuo istorijos tarpsniu susiduriame su didžiuliais iššūkiais, skausmingomis dejonėmis. Išgyvename dalimis vykstantį trečiąjį pasaulinį karą. Vis dėlto surizikuokime manyti, kad esame ne mirties agonijoje, bet gimime; dalyvauname didingo spektaklio pradžioje, ne pabaigoje. Reikia drąsos taip galvoti“ (Kalba universiteto studentams, 2023 m. rugpjūčio 3 d.). Tai yra atsivertimo, išėjimo iš vergijos drąsa. Tikėjimas ir meilė laiko už rankos „mažąją viltį“. Moko ją vaikščioti, o ji traukia [tikėjimą bei meilę] į priekį [1].

Laiminu jus visus ir jūsų Gavėnios kelionę.

PRANCIŠKUS